

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2058	Κυριακὴ πρὸ Χρ. Γεννήσεως (Μαθ. 1,1-25) 24 Δεκεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Νὰ πιστεύουμε στὰ ὄνειρα;

«Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ (=τῷ Ἰωσήφ)...» (Μαθ. 1,20)

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἀγαπητοί μου, ὀνομάζεται **Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως**. Ὅσα ψάλλονται καὶ λέγονται, ἔχουν σχέση μετὰ τὸ τρισμέγιστο γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἰδιαίτερα τὸ **εὐ-αγγέλιο**, τοῦ ὁποῦ ἀκούσαμε μία περικοπὴ.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀνοίγει τὸ **μητρώο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ**, παραθέτει τὸ γενεαλογικὸ τοῦ δένδρου, ποὺ δείχνει ὅτι ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα κατάγεται ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς πατριάρχες, τοὺς ἐνδόξους ἄνδρες τῆς παλαιᾶς διαθήκης, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς εἶχε δώσει τὴν ὑπόσχεσι, ὅτι κάποιος ἀπόγονός τους θ' ἀνατείλῃ σὰν ἄστρο φωτεινὸ (βλ. Ἄρ. 24,17) ποὺ θὰ φωτίζη αἰώνως τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γενεαλογία τοῦ Χριστοῦ, τὸ εὐαγγέλιο μιλάει καὶ γιὰ τὸν **δίκαιο Ἰωσήφ**. Λέει, ὅτι ὁ προστάτης αὐτὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅταν εἶδε ὅτι ἡ Παρθένο βρίσκεται σὲ κατάστασι ἐγκυμοσύνης, **ταράχτηκε πολὺ**.

Ὁ Ἰωσήφ ἀγνοοῦσε· ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ποτέ δὲν τοῦ μίλησε γιὰ τὸ μέγα μυστήριον, «**τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ ἀγγέλοις ἀγνωστον**» (ἀπολυτ. Θεοτ. β' ἡχ.). Γι' αὐτὸ κρίνοντας μετὰ τὴν ἀνθρώπινη σκέψι ὁ Ἰωσήφ σκανδαλίστηκε καὶ σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ ζάλῃ τῶν λογισμῶν ἔφτασε στὸ κατακόρυφο ἀποφάσισε νὰ διώξῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του τὴν Παρθένο ὡς μοιχαλίδα. Τότε ὁμως **ἐπεμβαίνει ὁ οὐρανός**: «**ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ**» (Μαθ. 1,20). Εἶδε στὸ ὄνειρό του ἄγγελο τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος τοῦ παρήγγειλε νὰ μὴ σκανδαλίζεται, γιὰ τὸ παιδί ποὺ θὰ γεννηθῇ δὲν εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἔρχονται στὸν κόσμον κατὰ τὸν φυσικὸ νόμον· εἶνε παιδί ὅλως ἐξαιρετικόν, μοναδικόν, ἀφοῦ θὰ γεννηθῇ «**ἐκ Πνεύματος ἁγίου**» (ἐ.ἀ.). Τότε ὁ Ἰωσήφ ἠσύχασε· πίστεψε, κι ἀπὸ τότε ἔγινε πιστὸς ὑπηρέτης στὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Αὐτὸ εἶνε ἐν περιλήψει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιον, ποὺ περιέχει πολλὰ δι-

δάγματα. Κι αὐτὰ ἀκόμη τὰ ξηρὰ ὀνόματα, ποὺ ἀκούσαμε, ἔχουν καθένα μιὰ ἱστορία. «**Ἐπιλείψει με ὁ χρόνος διηγούμενον**» (Ἐβρ. 11,32) τὸν βίον ὅλων αὐτῶν ποὺ προηγήθηκαν τοῦ Χριστοῦ.

Γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω, θὰ παρακαλέσω νὰ προσέξουμε ἓνα μόνο σημεῖον· ὅτι ὁ Ἰωσήφ **εἶδε ὄνειρον**. Βλέπουν καὶ σήμερα οἱ ἄνθρωποι ὄνειρα. Ἐμεῖς νὰ πιστεύουμε στὰ ὄνειρα; Τί ἀπάντησι θὰ δώσουμε στὸ ἐρώτημα αὐτό;

Πρῶτα - πρῶτα, ἀγαπητοί μου, σᾶς λέω εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι, ὅπως στὴν ἀγορὰ κυκλοφοροῦν νομίσματα γνήσια ἀλλὰ καὶ κίβδηλα, ἔτσι καὶ **τὰ ὄνειρα εἶνε δύο εἰδῶν**, οὐράνια καὶ γήινα.

● **Οὐράνια ὄνειρα**, τρόπον τινὰ τηλεγραφήματα τοῦ οὐρανοῦ, ποιά εἶνε; Ἄν ἀνοίξουμε τὴν ἁγία Γραφή, βρίσκουμε τέτοια ὄνειρα.

✓ **Ὁ Ἰωσήφ** ὁ ἀγαπητὸς γυιὸς τοῦ Ἰακώβ, ὁ πάγκαλος, εἶδε ὅτι σὲ ἐποχὴ θερισμοῦ τὰ δεμάτια τῶν ἀδελφῶν του ἦρθαν καὶ προσκύνησαν τὸ δικόν του τὸ δεμάτι. Καὶ ἄλλη φορὰ εἶδε, ὅτι ὁ ἥλιος ἢ σελήνη καὶ ἔντεκα ἄστρα ἦρθαν καὶ τὸν προσκύνησαν (βλ. Γέν. 37,5-11). Καὶ τὰ δύο ὄνειρα φανέρωναν τὸ ἔνδοξο μέλλον του.

✓ Ὁνειρα ἐπίσης εἶδαν στὴ φυλακὴ, τὴν ἴδια νύχτα, δύο **ἀξιωματοῦχοι τῆς αὐλῆς** τοῦ φαραῶ ποὺ εἶχαν πέσει στὴ δυσμένειά του. Ὁ ἀρχιοινοχὸς εἶδε, ὅτι κερνοῦσε τὸ βασιλιᾶ κρασί ἀπὸ σταφύλι σὲ ποτήρι. Ὁ ἀρχιστοιποιὸς εἶδε, ὅτι κρατοῦσε ἐπάνω στὸ κεφάλι του κάνιστρα μὲ φαγώσιμα καὶ τὰ κατέτρωγαν τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ τὰ δύο ὄνειρα τὰ ἐξήγησε ὁ Ἰωσήφ, καὶ πραγματοποιήθηκαν (βλ. ἔ.ἀ. κεφ. 40).

✓ Ἀκόμη, δύο ὄνειρα εἶδε ὁ ἴδιος ὁ **φαραῶ**. Εἶδε, ὅτι βρισκόταν κοντὰ στὸ Νεῖλο καὶ σὰν νὰ βγήκαν ἀπ' τὸ ποτάμι πρῶτα ἑπτὰ ἀγελάδες παχειές καὶ κατόπιν ἄλλες ἑπτὰ ἀδύνατες ποὺ κατέφαγαν τὶς παχειές. Κατόπιν εἶδε, ὅτι φύτεψαν στὸν κάμπον πρῶτα ἑπτὰ καλὰ στάχυα καὶ μετὰ ἄλλα ἑπτὰ ἀδύνατα ποὺ κα-

τάπιαν τὰ καλά (βλ. ε.ά. 41,1-7). Καὶ τὰ δύο ὄνειρα τὰ ἐξηγήσε ο Ἰωσήφ, πραγματοποιήθηκαν καὶ ἔτσι ἀναδείχθηκε κυβερνήτης τῆς Αἰγύπτου.

“Ὅλα αὐτὰ τὰ ὄνειρα εἶχαν θεϊκὴ προέλευσι.

√ Ἄν θέλετε καὶ ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη ἓνα θεϊκὸ ὄνειρο, πᾶμε στὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Κάτω ἀπ’ τὸ πραιτώριο εἶχαν μαζευτῆ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οὐρλιαζαν σὰν σκυλιὰ λυσσασμένα «*Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν*» (Λουκ. 23,21. Ἰω. 19,6). Ὁ Πιλάτος, ἐνῶ εἶχε πεισθῆ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶνε ἀθῶος, ἀμφιταλαντευόταν. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη παρενέβη δι’ ἀπεσταλμένου τῆς ἡ γυναῖκα του, **ἡ ἁγία Πρόκλα**, πού, μολονότι ἦταν ἀκόμη εἰδωλολάτρισσα, αἰσθάνθηκε ὅτι ὁ Χριστὸς ἔχει θεῖο μεγαλεῖο, καὶ ἔντρομη τοῦ μήνυσε· Πρόσεξε! μὴν ἀκοῦς τί φωνάζουν αὐτοί, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ἀθῶος. «*Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ’ ὄναρ δι’ αὐτόν*» (Ματθ. 27,19). Ἦταν ὄνειρο θεϊκὸ.

√ Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλα ὄνειρα, τὰ ὁποῖα εἶδαν **ἅγιοι ἄνθρωποι**. Ἐνα μόνο σᾶς ἀναφέρω. Τὸ δεύτερο ἔτος τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τὸ ἔθνος μας, πού κλυδωνιζόταν, ἔλαβε μία μεγάλη παρηγορία. Στὴν Τήνο βρέθηκε ἡ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ Μεγαλόχαρη. Πῶς; Μὲ ὄνειρο, πού εἶδε μία ἁγία μοναχή, ἡ ὁσία Πελαγία, στὸ γυναικεῖο μοναστήρι τοῦ νησιοῦ. Αὐτὸ ἐτόνωσε τὸ φρόνημα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ συγκινεῖ τὸ πανελλῆνιο.

● Ἄλλα ὅπως εἶπαμε, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γνήσια ὄνειρα ὑπάρχουν καὶ **ὄνειρα κίβδηλα**. Δὲν ὑπάρχουν μόνο τὰ οὐράνια· ὑπάρχουν καὶ τὰ **γήινα**, αὐτὰ πού ἔχουν τὴ σφαγίδα ὄχι τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ τῆς γῆς, ὄχι τοῦ ἀγγελικοῦ κόσμου ἀλλὰ τοῦ ἄδου. Εἶνε ὄνειρα πού βλέπουμε ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί, ὄνειρα πού **προέρχονται ἀπὸ τὶς παραστάσεις τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἐπιθυμίες μας**, τὶς φυσικὲς ἢ τὶς ἁμαρτωλές.

Ὁ λαὸς μας σωστὰ λέει· «Ὁ πεινασμένος καρβέλια ὄνειρεύεται». Τὰ ὄνειρα αὐτὰ πηγάζουν, ὅπως λέει ἡ ψυχολογία, ἀπὸ ἐπιθυμίες πού δὲν πραγματοποιοῦνται. Ἄν ἔχῃς μία ἐπιθυμία καὶ δὲν ἐκπληρώνεται, ἐπιθυμία εἶτε τοῦ σώματος εἶτε τῆς ψυχῆς, αὐτὴ δὲν σβῆνει ἀλλὰ σιγοκαίει ὅπως ἡ φωτιά. Ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ἀπωθεῖται, σπρώχνεται σπρώχνεται, καὶ βυθίζεται στὸ λεγόμενο **ὑποσυνειδητό**.

Νὰ φέρω μία εἰκόνα. Ὅπως ὑπάρχουν **ψάρια πού ζοῦν βαθεῖα** στὸν ὠκεανό, δὲν φαίνονται, ἀλλὰ ἔρχεται στιγμὴ πού ἀνεβαίνουν, φτάνουν στὴν ἐπιφάνεια καὶ τότε τὰ βλέπουμε νὰ παίζουν, κάτι παρόμοιο γίνεται καὶ μὲ τὴν ψυχὴ. Ἄν ἡ θάλασσα εἶνε βαθεῖα, πολὺ βαθύτερη εἶνε ἡ ἀνθρώπινη καρδιά (βλ. Ἰερ. 17,9).

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε μυστήριον. Τὰ δὲ ὄνειρα εἶνε **ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἄνθρωπος** δὲν εἶνε μόνο σάρκα· **ἔχει καὶ μία ἀόρατη πνευματικὴ οὐσία**, καὶ μ’ αὐτὴν ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ ἀόρατες σφαῖρες, φωτεινές ἢ σκοτεινές. Κι ὅπως τὰ ψάρια ἀνεβαίνουν στὴν ἐπιφάνεια, ἔτσι τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου μὲ τὰ ὄνειρα ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ἀπὸ τὰ παιδικὰ χρόνια, ἀπὸ τυχαῖα γεγονότα, ἀπὸ φόβους, τρόμους, πολέμους, συγκρούσεις κ.λπ., ἀναδύονται παραστάσεις καὶ εἰκόνες.

* * *

Κατὰ ἐνενηνταεννέα τοῖς ἑκατὸ (99%), ἀγαπητοί μου, **τὰ ὄνειρα ἔχουν γήινη τὴν προέλευσι**, καὶ ἀδίκως πολλοὶ ταραζονται νομίζοντας ὅτι αὐτὰ προμηνύουν κακὰ καὶ συμφορές. Ὁ κόσμος μας σήμερα εἶνε ἓνας κόσμος συγχύσεως, παραχῆς, ἄγχους· κόσμος ἀπωθημένων ἐπιθυμιῶν καὶ πόθων, κόσμος σαρκικός, κόσμος ἐσωτερικῶν συγκρούσεων.

Κάποτε ἀκοῦς καὶ μερικοὺς νὰ λένε· Εἶδα τὴν Παναγία, ἢ τὸν ἀρχάγγελο Μιχαήλ, ἢ τὸν ἅγιο Γεώργιο κ.λπ.. Ὁχι. Νὰ προσέξουμε πολὺ. Τὰ ὄνειρα συχνὰ εἶνε **παγίδες τοῦ διαβόλου**. Ὁ σατανᾶς κατὰ τὴν Ἀποκάλυψι εἶνε «*ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὄλην*» (Ἀπ. 12,9). Φοράει προσωπεῖα κι ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος «*μετασηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός*» (Β’ Κορ. 11,14). Ἡ Γραφὴ στὴ Σοφία Σεिरὰχ λέει· «*Πολλοὺς ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια*» (Σ. Σεिर. 31,7).

Δύο πράγματα νὰ ἔχουμε στὸ νοῦ μας·

● Πρῶτον. Τὰ θεϊκὰ ὄνειρα τὰ βλέπουν ἅγιοι ἄνθρωποι, ὄχι ἡμεῖς. Τί εἴμαστε ἡμεῖς, ὥστε νὰ μᾶς εἰδοποιεῖ ὁ Θεὸς μὲ ὄνειρα; Εἴμαστε ἁμαρτωλοί, ἀνάξιοι νὰ δοῦμε ὀπτασίες ἀγγέλων καὶ ἁγίων. **Ἄς ταπεινωθοῦμε** λοιπόν.

● Καὶ δεύτερον. Ρώτησα κάποτε στὸ στρατὸ ἕναν ἀξιωματικὸ πού κάθε βράδου ἔβλεπε ὄνειρα καὶ τὸ πρῶτὸ ἔτρεχε νὰ βρῆ ὄνειροκρίτες, μέντιουμ καὶ μάγισσες νὰ τοῦ τὰ ἐξηγήσουν· **Ἐχῆς Εὐαγγέλιο, διαβάξεις τὸ Εὐαγγέλιο;...** Δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ ὄνειρα. Δόξα τῷ Θεῷ μᾶς μίλησε διὰ τοῦ Εὐαγγελίου! Αὐτὸ φτάνει. Ζῆσε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο κ’ ἔλα νὰ σοῦ ὑπογράψω συμβόλαιον, τὸ μέλλον σου θὰ ’νε εὐτυχισμένο· δὲν ζῆς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο; χίλιοι ὄνειροκρίτες καὶ πνευματισταὶ δὲν σὲ σώζουν.

Τὸ συμπέρασμα. Νὰ εἴστε **δύσπιστοι στὰ ὄνειρα**, πίσω τους ὑπάρχει σκοτάδι. Πιστεύετε στὸ Χριστό, «*πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ*» (Μάρκ. 1,15). Τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε τὸ φωτεινὸ ἄστρο, πού θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ ἐδῶ στὴ ζωὴ καὶ πέραν τοῦ τάφου σὲ μία ἄχραντη ἄχρονη μακαριότητα· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**